

Sporda Pedagojinin Tanımı ve Önemi

Burak Karababa¹

Selim Asan²

Özet

Bu çalışma, pedagoji ve spor pedagojisinin eğitimdeki rolünü ve birbirleriyle olan ilişkilerini incelemektedir. Pedagoji, spor eğitim süreçlerinin temelini oluşturan ve öğretim yöntemlerinin şekillendirilmesinde önemli bir rol oynayan bir disiplindir. Bu disiplin, yalnızca ne öğretileceğini değil, aynı zamanda eğitim sürecinin yönetilmesi ve öğrenci ihtiyaçlarının karşılanması için gerekli stratejilerin geliştirilmesini de içerir. Spor pedagojisi, eğitim ve sporun kesişiminde yer alan ve sporun pedagojik boyutlarını ele alarak bireylerin fiziksel, zihinsel ve sosyal gelişimlerini desteklemeyi hedefleyen bir disiplindir. Çocukluk dönemindeki psiko-motor becerilerin geliştirilmesi, özgüven kazanma ve sosyal becerilerin artırılması gibi unsurlarla spor pedagojisi, yalnızca fiziksel sağlıkla sınırlı kalmaz, aynı zamanda bireylerin sosyal ilişkilerini de güçlendirmelerine katkıda bulunur. Spor pedagojisi, bireylerin yaşam boyu sağlıklı alışkanlıklar edinmelerini, sosyal beceriler geliştirmelerini ve toplumsal değerlere uyumlu bireyler olarak yetişmelerini amaçlar. Bu alan, eğitim ve spor arasındaki bağlantıyı güçlendirirken, bireylerin duygusal gelişimlerini de teşvik eder. Pedagojik problemler öğretim süreçlerinde karşılaşılan ve öğrencilerin öğrenmelerini engelleyen durumlardır. Bu tür problemler öğrencilerin sosyal, psikolojik veya fizyolojik durumlarından kaynaklanabilir ve öğretim sürecinin etkinliğini olumsuz yönde etkileyebilir. Spor pedagojisinin, öğretmenlerin bu tür problemlere çözümler üretmelerini sağlamak ve eğitim süreçlerinin etkinliğini artırmak amacıyla, pedagojik bilgilerin geliştirilmesi ve uyarlanması önemlidir.

- 1 Dr. Öğr. Üyesi, Erzurum Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, burak.karababa@erzurum.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-5873-5796>
- 2 Doç. Dr., Erzurum Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, selim.asan@erzurum.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-6264-1071>

Giriş

Pedagoji, eğitim süreçlerinin temelini oluşturan, bireylerin öğrenme süreçlerini yönlendiren ve bu süreçleri nasıl yönetileceğine dair yöntemler geliştiren bir disiplindir. Bu kavram, sadece öğretilecek bilgilerin belirlenmesini değil, aynı zamanda bireylerin eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için uygun stratejilerin geliştirilmesini içerir. Pedagoji, teorilerden pratik uygulamalara kadar geniş bir yelpazede şekillenen bir alandır ve öğretmenin bilgi, beceri ve tutumlarının birleşimi olarak ortaya çıkar (Shulman, 1987; Jones, 2015). Eğitimde pedagojinin önemi, öğretmenlerin etkili öğretim stratejileri kullanarak öğrencilerin öğrenme süreçlerini iyileştirmelerine olanak tanınmasıdır.

Spor pedagojisi, eğitim ve sporun kesişim noktasında yer alan bir alandır ve bireylerin fiziksel, zihinsel ve sosyal gelişimlerini desteklemeyi hedefler. Spor pedagojisi, sporun öğretimi ve eğitimi süreçlerinin pedagojik bir bakış açısıyla ele alınmasını sağlar ve bireylerin yaşam boyu sağlıklı alışkanlıklar kazanmalarını, sosyal beceriler geliştirmelerini ve toplumsal değerlere uyumlu bireyler olarak yetişmelerini amaçlar. Bu disiplin, özellikle çocukluk döneminde psiko-motor becerilerin geliştirilmesi, özgüven kazanma ve sosyal becerilerin artırılması açısından önemlidir (Armour, 2013; Kara & Genç, 2020). Spor pedagojisi, bireylerin sadece fiziksel sağlıklarını değil, aynı zamanda sosyal ilişkilerini de güçlendirmelerine katkıda bulunur.

Pedagojik bilgi, öğretmenlerin eğitim-öğretim süreçlerini etkin bir şekilde yönetebilmeleri için gerekli olan bilgi ve beceri birikimini ifade eder. Öğretmenlerin pedagojik bilgilerini sürekli geliştirmeleri, öğrenci merkezli öğrenme ortamları yaratmalarını sağlar. Etkili öğretim stratejilerinin uygulanabilmesi için öğretmenlerin yalnızca alan bilgisine sahip olmaları değil, aynı zamanda pedagojik stratejiler konusunda da derin bir bilgiye sahip olmaları gerekmektedir. Pedagojik bilgi, öğretmenlerin öğrencilerin öğrenme süreçlerini nasıl yönlendireceğini ve bireysel farklılıkları nasıl dikkate alacağını da içerir (Ziaziun ve ark., 2008).

Pedagojik problemler, öğretim süreçlerinde karşılaşılan ve öğrencilerin öğrenmelerini engelleyen durumlardır. Bu tür problemler, öğrencilerin fizyolojik, sosyal veya psikolojik durumlarından kaynaklanabilir ve öğretim sürecinin etkinliğini olumsuz yönde etkileyebilir. Öğrencilerin kişisel engelleri, ailevi zorluklar veya toplumsal faktörler, öğretim sürecini doğrudan etkileyebilir ve öğretmenlerin bu problemleri anlaması, çözüm yolları geliştirmesi gerekmektedir (Piotrowski & Capel, 2013).

Sonuç olarak, spor pedagojisi yalnızca fiziksel sağlıkla sınırlı kalmaz, aynı zamanda bireylerin sosyal ve duygusal gelişimlerini de destekleyen bir disiplindir. Spor pedagojisinin etkili bir şekilde uygulanması, bireylerin özgüven kazanmalarına, toplumsal sorumlulukları yerine getirmelerine ve sağlıklı sosyal ilişkiler kurmalarına katkıda bulunur. Bu disiplin, bireylerin yaşam boyu sağlıklı alışkanlıklar edinmelerini sağlarken, aynı zamanda toplumsal bağlarını güçlendirerek toplum sağlığına önemli katkılar sunar (Kara & Genç, 2020; Stein, 2017). Bu çalışmanın amacı, spor pedagojisinin önemini ve bireylerin gelişimine olan etkilerini anlamak ve spor pedagojisinin eğitim süreçlerine nasıl entegre edilebileceği üzerine bir inceleme yapmaktır.

Pedagoji

Pedagoji, eğitim süreçlerini yönlendiren temel bir kavram olup, uygulamalarımızın temellerini oluşturur ve eğitimde kullanılan yöntemleri anlamamıza yardımcı olur. Pedagoji terimi, genellikle yalnızca ne öğretileceğini değil, aynı zamanda bu süreçteki psikolojik, kültürel, politik ve sosyoekonomik dinamikleri de kapsayan geniş bir anlayışı ifade eder (Jones, 2015). Tarihsel olarak, pedagoji, eğitim anlayışının gelişiminde önemli bir rol oynamış ve 1970'lerden itibaren eğitim sistemleriyle daha derin bir ilişki kurarak eğitim tarihinin bir parçası olmuştur (Cambi & Trebisacce, 1995). Eğitimde eşitsizliklerin giderilmesine yönelik stratejiler genellikle sınıf içi uygulamalara dayanmış, pedagoji ve müfredat arasındaki ilişki ise eğitimin daha verimli hale gelmesine katkı sağlamıştır (Murphy, 2003). Pedagoji, eğitimcilerin öğrencilerle nasıl etkileşime girdiğini, öğretim sürecinde hangi yöntemleri kullandığını ve bu yöntemlerin arkasındaki teorileri inceleyerek eğitim sürecinin nasıl algılandığını anlamamıza olanak tanır.

Pedagoji, öğretim sürecinde kullanılan yöntemlerin, eğitimcilerin deneyimleri, toplumsal beklentiler ve eğitimdeki bireysel farklılıkları göz önünde bulundurularak şekillendirildiği bir alandır. Etkili öğretmenler, her durumda kullanılacak tek bir yöntemin olmadığını bilincinde olarak, öğrencilerin farklı öğrenme stillerine uygun çeşitli öğretim stratejileri kullanırlar (Bhowmik ve ark., 2013). Pedagoji, hem bir sanat hem de bir bilim olarak ele alınmalıdır ve öğretmenler, bu ikisini birleştirerek öğretim süreçlerini şekillendirirler. Gage (1985), pedagojiyi “öğretme sanatının bilimi” olarak tanımlarken, öğretmenlerin uygulamaları üzerine yapılan akademik araştırmaların bu bilim dalını sürekli olarak geliştirdiğini belirtmiştir. Öğretmenlerin pedagojik yaklaşımları ise, öğrencilerin öğrenme çıktılarını iyileştirmeye yönelik çeşitli stratejilerin uygulandığı bir süreçtir (Belousa & Uzulina, 2012).

Pedagogik bilgi, öğretmenlerin sınıf yönetimi ve eğitim-öğretim süreçlerini etkili bir şekilde yürütebilmeleri için sahip olmaları gereken bilgi ve beceriler olarak tanımlanır. Bu beceriler, öğretmenin alan bilgisi, müfredat bilgisi, pedagojik alan bilgisi, öğrenci bilgisi ve genel pedagojik bilgi gibi unsurları içerir (Shulman, 1987). Pedagoji, öğretmenlerin öğrencilerin öğrenme süreçlerini etkili bir şekilde yönlendirebilmelerini sağlamak için, teoriler ve uygulamaların bir arada kullanılmasını gerektirir. Pedagogik beceri, öğretmenlerin öğrencilerin ihtiyaçlarına uygun öğretim stratejileri geliştirmesini ve uygulamasını mümkün kılar (Ziaziun ve ark., 2008). Öğrencilerin geçmişleri, öğrenme stilleri ve ihtiyaçları göz önünde bulundurularak öğretim stratejilerinin esnek bir şekilde uygulanması gerektiği anlaşılmaktadır.

Pedagojik problemler, öğretim süreçlerinde karşılaşılan zorlukları ifade eder ve beden eğitimi öğretmenlerinin karşılaştığı zorluklarla ilgili literatürde bu tür problemlerin genellikle dışsal faktörlerden kaynaklandığına dair bulgular vardır (Korkmaz ve ark., 2007). Beden eğitimi öğretmenlerinin karşılaştığı pedagojik problemler arasında, öğrencilerin derslere ilgisizliği, kültürel farklılıklar, sosyo-ekonomik zorluklar ve disiplinsizlik gibi sorunlar yer alır. Bu sorunlar, öğretim sürecinin verimliliğini olumsuz yönde etkileyebilir ve öğretmenlerin bu problemlere uygun çözümler geliştirmeleri gerekmektedir. Armour (2014), pedagojik olayları örnek olay şeklinde ele alarak, öğretmenlerin meslek hayatları boyunca karşılaştıkları çok yönlü problemleri analiz etmeye çalışmıştır.

Pedagojik Bilgi

Pedagojik bilgi, öğretmenlerin etkili bir şekilde sınıf yönetimi ve eğitim-öğretim süreçlerini yürütebilmesi için gerekli olan bilgi ve becerileri ifade eder (Shulman, 1987). Bu bilgi, öğretmenin uzmanlık alanında derinlemesine bilgi edinmesini, öğretim yöntemlerini etkili bir şekilde uygulayabilmesini ve öğrencilerin öğrenme süreçlerini destekleyen uygun stratejiler geliştirebilmesini sağlar (Öner, 2010). Pedagojik beceriler, öğretmenin yaratıcı yaklaşımlar geliştirme yetkinliğini ve yenilikçi yöntemleri kullanarak ders içeriğini öğrencilere aktarabilme becerisini içerir (Melnichuk ve ark., 2019; Ziaziun ve ark., 2008).

Shulman (1987), pedagojik bilgiyi birkaç kategoride sınıflandırmıştır. Bu kategoriler, öğretmenin mesleki yeterliliklerini şekillendirmeye yardımcı olur. Alan bilgisi, öğretmenin ders içeriğiyle ilgili derin bilgiye sahip olması gerektiğini ifade eder ve öğrencilerin öğrenme süreçlerini başarılı bir şekilde tamamlamalarına katkı sağlar. Müfredat bilgisi, öğretmenin uygun

materyalleri seçme ve ders planlamasında etkili olma yeteneğini kapsar. Pedagojik alan bilgisi, öğretmenin içerik bilgisinin yanı sıra bu içeriği öğretme yöntemlerini anlamasını gerektirir. Ayrıca, genel pedagojik bilgi, öğretmenin sınıf yönetimi ve pedagojik stratejilerle ilgili temel bilgileri içerir ve olumlu bir öğrenme ortamı yaratılmasına yardımcı olur (Shulman, 1987). Öğrenci bilgisi, öğretmenin öğrencilerin bireysel özelliklerini, öğrenme stillerini ve ihtiyaçlarını anlamasını ifade eder ve derslerin öğrenci merkezli bir yaklaşımda tasarlanmasına olanak tanır. Eğitsel ortam bilgisi, öğretmenlerin okulun kültürel, fiziksel ve kaynaklara dayalı özelliklerini anlaması gerektiğini vurgular. Değer, hedef ve çıktı bilgisi ise öğretmenin eğitimsel hedeflere ulaşmak için net bilgiye sahip olması gerektiğini belirtir ve öğretim süreçlerinin izlenmesini ve geliştirilmesini sağlar (Shulman, 1987).

Pedagojik Problemler

Bu çalışmanın temelini oluşturan “pedagojik sorunlar” konusu, beden eğitimi öğretmenlerinin karşılaştığı zorluklara odaklanmaktadır. Literatür taraması, bu sorunların genellikle dışsal etkenlerle sınırlı olduğunu ve pedagojik sorunların yeterince vurgulanmadığını ortaya koymuştur. Piotrowski ve Capel (2013), öğretmenlerin kültürel geçmiş farklılıkları nedeniyle yaşadıkları iletişim zorluklarına dikkat çekmiştir. Hakyemez (2010), öğrenci ve aile kaynaklı problemleri ele alırken, Korkmaz ve arkadaşları (2007), öğrencilerin disiplinsizlik davranışlarına değinmiştir. Ayrıca, Demirhan ve arkadaşları (2014), öğrencilerin beden eğitimi derslerine uygun kıyafet getirmemesi gibi sorunlara işaret etmiştir. Çelik (2008) ise sınavlara hazırlanan öğrencilerin beden eğitimi derslerine ilgisizliğini bir problem olarak tanımlamıştır.

Çalışma, bu pedagojik sorunları daha ayrıntılı bir şekilde incelemeyi amaçlamaktadır. Armour’un (2014) “Pedagogical Cases in Physical Education and Youth Sport” eserindeki “Pedagojik Olaylar” kavramı, bu tür sorunları ele almak için uygun bir referans olarak kullanılmıştır. Çalışmamızda bu olaylar “Pedagojik Problemler” olarak yeniden adlandırılmıştır. Armour’un yaklaşımında, fiziksel, sosyal ve psikolojik özellikleriyle gençlerin yaşadığı çeşitli zorluklar, beden eğitimi bağlamında ele alınmıştır. Örneğin, hareketsiz yaşam tarzı nedeniyle obezite, cinsiyetle ilgili sorunlar ve ergenlik dönemi problemleri gibi durumlar, öğretmenlerin karşılaştığı yaygın pedagojik problemler arasında yer almaktadır.

Beden eğitimi öğretmenleri, öğrencilerin zihinsel, fiziksel, sosyal ve duygusal zorlukları nedeniyle bu pedagojik problemlerle karşılaşmaktadır.

Bu zorluklar, öğrencilerin öğrenme süreçlerini olumsuz etkileyerek öğretim hedeflerine ulaşmayı güçleştirebilir. Öğrencinin fiziksel engelleri, ailevi sorunlar veya toplumsal baskılar gibi dolaylı faktörler de öğrenme ortamını etkileyebilir. Sonuç olarak, beden eğitimi derslerinde karşılaşılan pedagojik problemler, öğrencilerin hedeflenen becerileri kazanmasını engelleyebilir ve ders sürecinde olumsuz etkiler yaratabilir.

Spor Pedagojisi

Spor pedagojisi, sporun pedagojik boyutlarını inceleyerek, kişilik gelişimi ve eğitim süreçlerinin nasıl şekillendirileceğine odaklanır. Bu disiplin, beden eğitimi ve genel eğitim süreçlerinde kişilik gelişiminin çeşitli aşamalarını ele alır ve öğretim yöntemlerinin etkinliğini artırmayı amaçlar. Spor pedagojisi, eğitim ve spor biliminin kesişimin de yer alan bir alan olarak, öğretmen-öğrenci ve antrenör-sporcu ilişkilerini analiz ederek pedagojik etkinliği artırmayı hedefler. Bu alan, spor eğitiminin etkinliğini geliştirmek, karşılaşılan pedagojik sorunlara çözümler üretmek ve yeni bilgiler ortaya koyarak sporda pedagojik sorunları çözmeyi amaçlar (Bíró, 2006). Spor pedagojisi, sadece spor becerilerinin öğretimi değil, aynı zamanda bireylerin fiziksel, zihinsel ve sosyal gelişimlerini de destekleyen kapsamlı bir yaklaşımdır (Koplin, 2016). Bu disiplin, çocuklardan yetişkinlere kadar geniş bir yelpazede bilgi ve beceri kazandırma sürecine odaklanır ve hareket yoluyla eğitimin olanaklarını işlevsel bir şekilde ele alır. Spor pedagojisi, sadece eğitim kurumlarında değil, insan yaşamının farklı evrelerinde de öğretim ve öğrenim süreçlerini kapsar. Bu nedenle, spor pedagojisinin etkili bir şekilde anlaşılabilmesi için statik ve dinamik faktörlerin dikkate alınması önemlidir (Haag, 1989). Spor pedagojisi, eğitim ve fiziksel aktiviteyi birleştiren teorik araştırmalara odaklanırken, öğretmenlerin ve antrenörlerin öğrenme süreçlerini desteklemek için gerekli bilgi ve becerileri edinmelerini sağlar (Armour, 2013; Röthig & Prohl, 2003). Ayrıca, spor pedagojisi, her öğretim ve öğrenim sürecinde merkezi bir konumda yer alarak, bireylerin kişisel ve toplumsal gelişimlerine katkı sağlar (Haag, 1989).

Spor Pedagojisinin Önemi

Spor pedagojisi, bireylerin fiziksel, bilişsel, duygusal ve sosyal gelişimlerini destekleyen önemli bir disiplindir. Eğitim ve sporun kesişim noktasında yer alan bu alan, bireylerin yaşam boyu fiziksel aktivite alışkanlıkları kazanmalarını, sağlıklı yaşam bilincine sahip olmalarını ve toplumsal değerlere uyumlu bireyler olarak yetişmelerini amaçlar. Spor pedagojisi, yalnızca bireylerin fiziksel gelişimini değil, aynı zamanda takım çalışması,

liderlik, sosyal sorumluluk gibi değerlerin kazandırılmasında da kritik bir role sahiptir (Eker, 2007; Kara & Genç, 2020).

Spor pedagojisinin önemi, özellikle çocukluk döneminde psiko-motor becerilerin geliştirilmesi, sosyal becerilerin kazanılması ve öz disiplinin sağlanmasında kendini gösterir. Erken yaşlarda başlayan spor etkinlikleri, bireylerin hem fiziksel kapasitelerini keşfetmelerine hem de sosyal çevre ile uyum sağlamalarına olanak tanır. Spor pedagojisi, bireylerin özgüvenlerini artırarak duygusal gelişimlerine katkı sağlar (Kara & Genç, 2020). Eğitim ve spor pedagojisinin entegrasyonu, bireylerin akademik başarılarının yanı sıra yaşam kalitelerini de artırmaktadır. Bu bağlamda, spor pedagojisi bireylerin yalnızca fiziksel gelişimlerini desteklemekle kalmaz, aynı zamanda onları topluma entegre eden ve daha iyi birer birey olmalarını sağlayan bir araçtır (Stein, 2017; Eker, 2007). Ayrıca, spor aracılığıyla disiplin, sorumluluk, takım çalışması gibi sosyal beceriler de kazandırılmaktadır. Spor pedagojisi, sadece bedensel değil, duygusal ve zihinsel gelişimi de teşvik eder. Spor etkinlikleri, bireylerin özgüven kazanmalarına, sosyal ilişkilerini güçlendirmelerine ve toplumsal değerlerle uyumlu bireyler olarak yetişmelerine yardımcı olur. Spor pedagojisinin, bireylerin yaşam boyu sağlıklı alışkanlıklar edinmesine ve topluma faydalı bireyler olarak katılmasına olanak sağladığı unutulmamalıdır (Orhan & Ayan, 2018). Bu disiplin, bireylerin sadece fiziksel sağlığını değil, aynı zamanda toplumsal bağlarını da güçlendiren bir araç olarak önemli bir yer tutmaktadır.

Sonuç

Sonuç olarak, spor pedagojisi, eğitim süreçlerinde bireylerin öğrenme çıktılarını iyileştirirken, aynı zamanda toplumsal uyum ve dayanışmayı teşvik eder. Spor pedagojisinin, sadece fiziksel gelişimi değil, aynı zamanda sosyal beceriler, öz disiplin, özgüven gibi değerlerin kazandırılmasında da kritik bir rolü vardır. Çocukluk ve ergenlik dönemlerinde psiko-motor becerilerin gelişimine katkı sağlaması, spor pedagojisinin erken yaşlarda bireylerin genel gelişimlerine olan etkisinin önemli bir göstergesidir. Erken yaşlardan itibaren spora katılım, bireylerin kendilerini tanımalarına, toplumsal sorumluluklarını yerine getirmelerine ve sosyal çevreleriyle uyumlu ilişkiler kurmalarına olanak tanır. Bu bağlamda, spor pedagojisi, bireylerin özgüven kazanmalarına ve sağlıklı sosyal ilişkiler geliştirmelerine yardımcı olarak, toplumu daha bilinçli, sorumlu ve uyumlu bireylerle şekillendirir. Sporda pedagojik yaklaşımların daha etkin bir şekilde uygulanması, eğitim süreçlerinde karşılaşılan pedagojik sorunların çözümüne katkı sağlar. Bu disiplinin toplumlar üzerinde oluşturduğu etki, yalnızca fiziksel sağlıkla sınırlı kalmayıp, bireylerin duygusal ve sosyal gelişimlerini de destekleyerek

daha sağlıklı bir toplum yapısının oluşturulmasına olanak tanır. Spor pedagojisinin güçlendirilmesi ve yaygınlaştırılması hem spor öğretiminin başarısını artıracak hem de toplumların daha sağlıklı, bilinçli ve uyumlu bireylerle şekillenmesine katkıda bulunacaktır.

Kaynaklar

- Alexander, R. J. (2000). *Culture and Pedagogy: International Comparisons in Primary Education*. Oxford: Blackwell Publishers.
- Armour, K. (2013). *Sport Pedagogy: An introduction for coaching and teaching*. New York, Routledge, USA.
- Armour, K. (2014). *Pedagogical cases in physical education and youth sport*. London: Routledge.
- Australia, C. (2017). What is pedagogy? How does it influence our practice.
- Belousa, I., & Uzulina, S. (2012). Teachers view on social and emotional aspect of pedagogical competence. *Journal of Social Sciences*, 8(2), 163.
- Bhowmik, M., Banerjee, B., & Banerjee, J. (2013). Role of pedagogy in effective teaching. *Basic Research Journal of Education Research and Review*, 2(1), 1-5.
- Bíró, M. (2006). Tanítási-tanulási stratégiák a mozgásos cselekvéstanítás speciális területén, az úszásoktatásban. *Új Pedagógiai Szemle*, 9, 62-71.
- Cambi, F., & Trebisacce, G. (1995). *Storia della pedagogia*. 462-470. Rome & Bari: Laterza.
- Çelik, A. (2008). *Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Okul İçi ve Okul Dışı Faaliyetlerde Karşılaştıkları Sorunların İncelenmesi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Demirhan, G., Bulca, Y., Saçlı, F., & Kangalgil, M. (2014). Beden eğitimi öğretmenlerinin uygulamada karşılaştıkları sorunlar ve çözüm önerileri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29(29-2), 57-68.
- Eker, S. (2007). John Dewey'in pragmatik politik düşüncesi ve politikada pratik meşruiyet sorunu. Doctoral dissertation, Bursa Uludağ University, Turkey.
- Executive, S. (2005). Let's talk about pedagogy: towards a shared understanding for early years education in Scotland. *Learning and Teaching Scotland., Edinburgh.*
- Gage, N. L. (1985). *Hard Gains in the Soft Sciences: The Case of Pedagogy*.
- Haag, H. (1989). Research in 'sport pedagogy'—One field of theoretical study in the science of sport. *International review of education*, 35(1), 5-16.
- Hakyemez, Ö. (2010). *Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin mesleki yaşantılarında karşılaştıkları problemler (Kayseri ili örneği)* (Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü).
- Jones, A. G. (2015). *The relationship between elementary teachers' years of experience and their self-perceived pedagogical competence in Alabama elementary schools*. Liberty University.
- Kara, M., & Genç, M. Spora Pedagojik Açından Bakış: Spor, Pedagoji ve Eğitim Bilimleri.

- Katz, L. (1995). Talks with teachers of young children: A collection.
- Koplin, S. (2016). *Aufgaben und ziele der sportpädagogik und sportdidaktik und ihre verankerung im rahmenlehrplan*, Universität Potsdam.
- Korkmaz, F., Korkmaz, N. H., & Özkaya, G. (2007). Beden eğitimi öğretmenlerinin öğrenme ortamını bozan davranışlara karşı geliştirdikleri davranış stratejileri (Bursa İli Örneği). *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(1), 67-87.
- Melnychuk, I., Drozdova, I., Savchak, I., & Bloshchynskyi, I. (2019). Higher School Instructors' Pedagogical Skills Improvement as a Basis of Educational Strategy for Development of Students' Professional Training. *Romanian Journal for Multidimensional Education/Revista Românească pentru Educație Multidimensională*, 11(4), 170-184.
- Murphy, P. (2003). Defining pedagogy. In *Equity in the classroom*. 17-30. Routledge.
- Orhan, R., & Ayan, S. (2018). Psiko-Motor Ve Gelişim Kuramları Açısından Spor Pedagojisi. *Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 8(2), 523-540.
- Öner, D. (2010). Öğretmenin bilgisi özel bir bilgi midir? Öğretmek için gereken bilgiye kuramsal bir bakış. *Bogazici University Journal of Education*, 27(2), 23-32.
- Piotrowski, S., & Capel, S. (2013). Formal and informal modes of assessment in Physical Education. In *Issues in physical education*. 99-114. Routledge.
- Röthig, P. (1992). *Sportwissenschaftliches Lexikon*. Hofmann.
- Shulman, L. (1987). Knowledge and teaching: Foundations of the new reform. *Harvard educational review*, 57(1), 1-23.
- Stein, M. (2017). *Allgemeine Pädagogik: Mit 14 Abb. und 25 Tabellen, mit 56 Übungsaufgaben* (Vol. 3215). UTB.
- Watkins, C., & Mortimore, P. (1999). Pedagogy: What do we know. *Understanding pedagogy and its impact on learning*, 1-19.
- Ziaziun, I. A., Karamushchenko, L. V., Kryvonoset, I. F., & Ziaziun, A. (2008). *Pedagogical skill: manual*. Kyiv, 376, Ukrainian.